

lige meget værd. På den baggrund er enhver provokeret abort for os at se en abort for meget, medmindre altså aborten er begrundet i voldtægt eller alvorlig fare for kvindens liv eller helbred.

Vi er derfor fortsat meget optaget af, hvordan vi kan få begrænset de mange tusinde aborter både for barnets og for moderens skyld.

Vi ved også, at mange partier i Folketinget er optaget af det samme, om end udgangspunktet kan være et andet. Derfor ser vi frem til, at vi kan få en debat som i 1998, hvor vi på trods af forskellige holdninger til spørgsmålet om fri abort kan stå sammen om at få nedbragt aborttallet med en aktiv og forbedret indsats i forhold til i dag.

Der er kommet en række nye udfordringer på banen, siden vi sidst havde debatten. Det gælder f.eks. spørgsmålet om støttesamtaler til abortsøgende, som mange læger slet ikke ved de skal tilbyde, ligesom amterne har meget forskellige tilbud. Det gælder også spørgsmålet om, hvilken forskning der skal være på området for at tage bestik af det sidste nye, der har været fremme på banen, nemlig Socialforskningsinstituttets undersøgelse af, hvad aborter gør ved kvinder.

Jeg ser derfor frem til, at vi i dag kan få en god debat om denne vigtige sag, der hvert år berører i hvert fald 15.000 kvinder og deres fostre. Det har ganske vist været et tal, der har været for nedadgående de sidste år, men som stadig væk er højt og fortsat kan nedbringes med nye initiativer, og vi ser derfor frem til den besvarelse, som ministeren i dag kan give på regeringens vegne.

Besvarelse

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Tak for det, og også tak til Kristendemokraterne for at rejse den debat, om end, som hr. Jann Sjørnsen jo også selv sagde det, perspektivet har forandret sig, siden forespørgslen blev anmeldt.

Jeg skal nu korrigere opfattelsen af, at regeringen ikke har keret sig om området her. Vi har blot forestillet os, hvad jo også blev resultatet, at det netop var i regi af satspuljeforhandlingerne, der kunne findes de ressourcer, der skulle til for at videreføre aborthandlingsplanen.

Men det er jo sådan set fint nok, at det aspekt, der handler om at tilvejebringe ressourcer, ikke

skal fylde så meget her i dag, for det har vi alle taget et fælles ansvar for. Så lad os tale lidt bredere om abort, jo også med udgangspunkt i, at vi faktisk i år markerer 30-året for indførelsen af den frie abort i Danmark. Jeg synes, at noget af det, man må hæfte sig ved, er, at lige siden da har vi oplevet et stadigt fald i antallet af provokerede aborter.

I 2001, som er det år, jeg sidst har sådan velkonsoliderede tal fra, blev der i alt registreret 15.315 legalt provokerede aborter. Det er 350 færre end året før, og hvis man omregner det til abortkvotienter, altså antallet af aborter pr. 1.000 kvinder i den fødedygtige alder, så er der tale om et fald på 2,2 pct. i forhold til året før, og det er et fald, som i store træk svarer til det årlige fald, siden aborttallet var på sit højeste i 1975. Abortkvotienten, antallet af legalt gennemførte provokerede aborter pr. 1.000 fødedygtige kvinder, er i dag omkring det halve af, hvad den var i 1975. Det er jo en ganske positiv udvikling, som jeg synes der er grund til at hæfte sig ved, også fordi de foreløbige tal for 2002 tyder på samme procentvise fald som de foregående år.

Kl. 17.10

Det store fald i antallet af aborter viser, at danske kvinder generelt tager imod tilbud om fri abort med stor varsomhed. En nærmere granskning af tallene viser os imidlertid også, at der stadig er visse grupper af kvinder, der har et særligt behov for oplysning og rådgivning om familieplanlægning og abort; det gælder bl.a. kvinder i visse aldersgrupper og grupper af etniske kvinder.

Præcis det forhold, at behovet for information og rådgivning er forskelligt i forskellige grupper af kvinder, var jo også blandt årsagerne til, at der ved årets satspuljeforhandlinger kunne opnås enighed om at videreføre initiativer under aborthandlingsplanen, eller som den rettelig hedder »Handlingsplan for nedbringelse af antallet af provokerede aborter«.

Derfor blev området ved satspuljeaftalen, som hr. Jann Sjørnsen også var inde på, tildelt 2 mio. kr. til næste år, 2004, og 4 mio. kr. om året i de næstfølgende år, 2005-2007.

Det er disse midler, der skal anvendes til forebyggelse af uønskede graviditeter og til udvikling af rådgivning af abortsøgende for dermed at reducere antallet af provokerede aborter yderligere, for det bør jo være en fælles målsætning.

Arbejdet vil foregå som en opfølgning på de initiativer og indsatser, som blev igangsat under aborthandlingsplanen. Initiativerne under